

[Tørnæs]

tigt, at den uddannelsessøgende selv har et økonomisk medansvar. Vi mener også, det er rigtigt, som det fremgår af beslutningsforslagets pkt. 2, at uddannelsesstøtten ydes individuelt uafhængigt af forældrenes økonomiske forhold. Vi mener faktisk, som jeg sagde før, at det er et særdeles centralt punkt, også af hensyn til de skævheder, som socialindkomstbegrebets indførelse også i den relation har medført.

Vi mener således, at der er mange positive, idealistisk rigtige tanker i det beslutningsforslag, kristeligt folkeparti har fremsat, men vi må sige, at vi mangler nogle konsekvensberegninger af det. Vi er særdeles usikre på, hvad det økonomisk vil betyde. Jeg vil i denne forbindelse gøre opmærksom på, at der jo må være en væsentlig forskel, om vi taler om statslån, eller om vi taler om rentelette banklån. Det må have en ganske stor indflydelse på de økonomiske konsekvenser. Jeg vil gerne tilsige, at vi vil kigge meget nøjternt og ud fra en positiv indstilling på det forslag, som er fremsat af kristeligt folkeparti.

Modsat må jeg sige i overensstemmelse med, hvad jeg allerede har redegjort for, at vi ikke kan medvirke til det forslag, som er fremsat af VS og SF, da det har som udgangspunkt, at uddannelsesstøtten gradvis skal overgå til alene at gives som stipendier. Vi mener, det er en forkert form, og vi mener i det hele taget, at det vil være forkert at gå den vej. Vi mener, at forslaget, som det er fremstillet, er urealistisk, også i sine økonomiske konsekvenser, og vi kan af disse grunde ikke støtte forslaget.

Marianne Bentsen-Pedersen (SF):

Ja, så kom endelig det forslag, som fra så mange sider var ventet fra regeringen om en SU-reform. Gennem hele valgkampen i december 1981 var socialdemokrater og SFere enige om, at en SU-reform var hårdt tiltrængt, og mange socialdemokrater har gennem hele valgkampen lovet de uddannelsessøgende, at der efter valget ville komme mærkbare forbedringer. Her gælder, at gode tanker og gode citater ikke er nok. Det forslag, der er kommet, virker lidt som en hån mod de uddannelsessøgende på baggrund af den valgkamp, der har været ført.

Det, vi ser nu, er et forslag, som lige så vel kunne have været fremsat af en borgerlig regering, et forslag, der her i salen får støtte fra de borgerlige partier, om end de gerne vil have nogle ændringer i form af, at lånene ikke skal gives efter trangkriterier i forhold til forældrenes indkomst. Her vil jeg godt allerede slå den pæl igennem, hvis der skulle være nogle forhåbninger, at det overhovedet ikke interesserer SF.

Den socialdemokratiske ordfører har sagt, at der jo bruges mange penge, og at der også bruges penge her, og at det endda er mange, men de skal deles mellem mange studerende. Det, regeringen vil ofre på de studerende, er 300 mill. kr., og så kan man spørge, om det er mange penge. Man kunne jo sammenligne med de skattetilskud, der gives til folk, der har råd til at spare op. Her tænker jeg på 3.000 kr.s fradraget, som tilfalder en gruppe, som har råd til at spare op. Det koster staten 1,9 mia. kr. årligt, og i relation til det synes jeg nok, at 300 mill. kr. til de uddannelsessøgende virker af meget lidt.

Vi var nogle, der troede på de socialdemokrater, der under valgkampen lovede, at der nu ville komme rentefrie lån til de studerende; men heller ikke det blev overholdt. De statslån, man nu vil indføre, vil være med en forrentning på 8 pct. Det har været en meget stor anstødssten for de studerende, og derfor vil vi stille ændringsforslag om, at lånene bliver rentefri.

Regeringen har endvidere lovet at komme med et forslag om gældssanering, og det forslag skulle hjælpe de studerende, der på grund af de borgerliges indførelse af de statsgaranterede lån er kommet i klemme. Men tror regeringen, at der vil blive mindre brug for et forslag om gældssanering, efter at en socialdemokratisk regering nu har lavet en såkaldt SU-reform? Betyder det ikke, at gældssaneringen vil løbe i det uendelige på grund af de alt for dårlige støtteordninger? Man kunne tro, at det var betegnende for socialdemokratiet, at de kommer og afbøder nogle af de værste katastrofer, men fuldstændig undlader at gøre noget ved, at katastroferne opstår. Vi ser, at man laver negativ indkomstskat for landbruget, men nogen landbrugspolitik har man i grunden ikke. Og nu kommer man så og vil lave gældssanering for de studerende, men at gøre noget ved det